

[Leif Hermann]

hvert fald af den okkerbelastning, der er tale om. Men vi er meget stærkt i tvivl om, hvorvidt det er dette lovforslag, der er det rigtige. Det betyder naturligvis, at vi i udvalget må stille en lang række spørgsmål, og af svarene vil vores endelige stillingtagen til lovforslaget afhænge. Jeg kan allerede nu sige, at vi er stærkt i tvivl om, hvorvidt vi ikke hellere skulle foretrække en bedre gennemarbejdning, få noget mere tid til dette arbejde og gå ind for forlængelse af den eksisterende ordning.

Lone Dybkjær (RV):

Staten giver tilskud til forurening, som staten så betaler for at få fjernet. Det kunne være en samleroverskrift for dræningstilskuddene og tilskuddene til okkerbekæmpelse, og man må sige, at her er staten i overensstemmelse med hovedprincippet i miljølovgivningen, nemlig at forurenere selv betaler. Men uden forbehold vil ministeren nu alligevel ikke betale. Han vil ikke give tilskud til at fjerne forurening fra de små dræninger, og så vil han heller ikke give tilskud til, at de forurenere. Det må man selvfølgelig sige er konsekvent. Problemet med dette lovforslag bliver bare, at det kun er de store dræninger, der kan få tilskud, de små kan ikke få tilskud, og derved skabes nok en forvriddning i det danske landbrug.

For at sige det med det samme: det radikale venstre kan ikke støtte det foreliggende forslag i den form, det her foreligger i. Det betyder selvfølgelig ikke, at vi går ind for fri dræningsret, ej heller at al dræning i okkerområder skal forbydes, selv om det formentlig ville være det mest konsekvente for miljøet, for herved skaber vi jo en anden form for forvriddning i landbruget, nemlig en forvriddning mellem de forskellige egne.

Vi skal derfor have en okkerlov, men ikke præcis det forslag til okkerlov, der her er fremsat. Det, der er nødvendigt, er, at vi skaber sammenhæng mellem, hvad vi foretager os på drænings- og på forureningssiden, herunder hvor meget der skal gives i tilskud på de forskellige områder, altså også hvor meget dræning der skal have tilskud, når vi tager hensyn til okkerforurening, og hvad konsekvenserne for store og små landbrug bliver i denne sammenhæng. Vi skal bl.a. stille følgende spørgsmål, som jeg har antydnet: i hvilket omfang er der behov for og ønske om

dræning, hvad også andre ordførere har været inde på, og hvad er det samfundsmæssigt ønskelige i denne sammenhæng? Det er rigtigt, at vi har nogle kalkulerede behov og nogle beregninger af, hvilke konsekvenser det vil have, men totalt gennemarbejdet er det nu ikke. I hvilket omfang er dræning inklusive/eksklusive dræningstilskud, inklusive/eksklusive okkertilskud overhovedet fordelagtig for samfundet?

Betænkningen er et udmærket udgangspunkt for den diskussion, men vi er ikke færdige med diskussionen. Jeg vil godt sige, at et udgangspunkt for os er, at skal vi have dræning, så skal vi også have lige vilkår med hensyn til okkertilskud, og så er udgifterne af en ganske anden størrelsesorden end den, ministeren har nævnt, 21 mill. kr., men det bliver formentlig et noget større beløb.

Vi arbejder gerne med problemet i udvalget, men jeg forstod på de tidligere ordførere, også ordførerne for regeringspartierne, at de fandt, at lovforslaget ikke er fuldstændig uproblematisk. Jeg synes derfor, at det er værd at bede ministeren om, sådan som også SF antydede det, at forlænge den gamle lov. Den udløber 1. januar 1985, og det er et beløb af samme størrelsesorden, der er anvendt. Så kan vi i ro og mag og gerne med dette lovforslag som udgangspunkt arbejde videre med henblik på en endelig okkerlov.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Så vidt jeg kunne høre gennem uroen og støjen i starten af den socialdemokratiske ordførers indlæg, sagde han noget i retning af, at det var lidt svært at se, om det var miljøministeren eller landbrugsministeren, der havde fremsat dette forslag, og det må jeg give ham ret i. Det er noget svært at se miljøhensynet i dette lovforslag, og jeg synes egentlig også, det er lidt svært at genkalde den debat, der var i maj måned om okkerredegørelsen og de signaler, der dér blev givet, i dette lovforslag. Jeg synes ikke, at det er så heldigt, og jeg synes, fru Lone Dybkjær har fuldstændig ret, når hun siger, at der er noget bagvendt i, at først giver man tilskud til dræning, og bagefter giver man tilskud til at afværge de skader, dræningen medfører. Det er jo temmelig absurd.

Problemet er derudover, at man faktisk ikke i lovforslaget – selv om det er et miljø-